

prima instanță: L. Lupașco
instanța de apel: D. Manole, S. Arnăuț, E. Fistican

dosarul nr. 3ra-791/16

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Săciatate cu Răspundere Limitată, avocatul Mocanu Valentin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Săciatatea cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Săciatate cu Răspundere Limitată cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015

c o n s t a t ă :

La data de 26 iunie 2013 Săciatatea cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” (în continuare – SRL „Proalfa-Service”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Săciatate cu Răspundere Limitată (în continuare – ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL) cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 23 mai 2013, ora 12:45 de către angajații ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL a fost întocmit actul nr. A 21529 de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale, potrivit căruia la verificarea echipamentului de măsurare s-a depistat deteriorarea sigiliului furnizorului la regleta de testare, conectată în rețeaua secundară a evidenței.

Susține că, la data de 23 mai 2013 a fost întocmit actul de prescripție nr. NLC 7550640, iar la data de 10 iunie 2013, a înaintat o cerere prealabilă, care a fost respinsă.

Menționează că, ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL la data de 14 iunie 2013 a expedit în adresa sa factura cu seria RH nr. 3474964 pentru consumul de energie electrică și neevidențiată și TVA și ordinul de plată în mărime de 538878,48 lei.

Solicită anularea actului nr. A 21529 de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 23 mai 2013, a facturii cu seria RH nr. 3474964 pentru consumul de energie electrică și neevidențiată și TVA și ordinul de plată în mărime de 538878,48 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 noiembrie 2014 s-a respins acțiunea, ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, depistarea deteriorării sigiliului furnizorului, instalat la rețeta de testare la rețea se demonstrează prin actul de control al echipamentului de măsurare. Totodată s-a constatat defecțiuni în schema de conexiune a consumatorului și consum de energie electrică fără să fie evidențiat de echipamentul de măsurare ce aparține consumatorului, fiind întocmit și actul de control nr. A 21529, iar suma indicată în factură nu este calculată pentru consumul fraudulos, ci pentru energia electrică neevidențiată, determinată pentru consumul mediu, fără a lua în considerație că echipamentul de măsurare se află pe teritoriul PDC 18, proprietatea furnizorului de energie electrică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de către avocatul Carapunarlî Alexandru în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” și s-a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2014, s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a anulat actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. A 21529 din 23 mai 2013 emis de către ÎCS „RED UNION FENOSA” SA.

Instanța de apel a reținut că, Mardari Vlad care a participat și semnat actul de control avea calitate de electric-stagiar și nu era împuternicit să participe la asemenea gen de control, cu atât mai mult să semneze careva acte, iar contoarele pentru evidența consumului energiei electrice a consumatorului sunt amplasate la PDC 18, proprietatea furnizorului de energie electrică, cu lipsă totală de acces al consumatorului, avînd mai multe nivele de securitate, reclamantul nu avea acces liber la contoarele respective, or potrivit pct. 189 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, echipamentul de măsurare fiind instalat în limitele proprietății operatorului de rețea, responsabilitatea pentru integritatea echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate revine acestuia.

La data de 16 martie 2016 reprezentantul ÎCS „GNF Furnizare Energie” SRL, avocatul Mocanu Valentin, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 noiembrie 2014.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Consideră că, Mardari Vlad a asistat la controlul echipamentului de măsurare a energiei electrice consumate, fiind împuternicit de către Gurulea Dionisie, circumstanță ce atestă că controlul echipamentului de măsurare a fost efectuat cu respectarea dispozițiilor pct.160, pct. 164, pct. 49 lit.h), pct. 50 lit.a) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărîrea ANRE nr.393 din 15 decembrie 2010 (în continuare – Regulamentul ANRE).

Susține că, instanța de apel a depășit limitele pretențiilor invocate de reclamant, deoarece a dispus doar anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, însă în motivare invocă că, calculul în mărime de 528878,48 lei este efectuat cu încălcarea pct.93 din Regulamentul ANRE, totodată menționînd că acesta nu este aplicabil speței, deoarece nu este vorba de un consum fraudulos, ci de o înregistrare incompletă a energiei electrice.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că, Mardari Vlad a asistat la controlul

echipamentului de măsurare a energiei electrice consumate, fiind împuternicit de către Gurulea Dionisie, nu pot fi reținute, deoarece pct. 160 din Regulamentul ANRE prevede că, consumatorul non casnic este obligat să informeze operatorul de rețea privind funcțiile persoanelor responsabile care sînt împuternicite să fie prezente la efectuarea controlului echipamentului de măsurare, or conform ordinului nr.23 din 30 decembrie 2011, responsabil de gospodăria electrică au fost numiți Gurulea Dionisie și Covrig Mihai, însă Mardari Vlad nu avea împuternicirile respective, cu atît mai mult să semneze careva acte.

Mai mult, contoarele pentru evidența consumului energiei electrice a consumatorului final fiind amplasate la PDC 18, proprietatea furnizorului de energie electrică, consumatorul final (SRL „Proalfa-Service”) nu avea acces liber la contoarele respective, deoarece aveau mai multe nivele de securitate, or potrivit pct. 189 din Regulamentul ANRE, echipamentul de măsurare fiind instalat în limitele proprietății operatorului de rețea, responsabilitatea pentru integritatea echipamentului de măsurare și a sigiliilor aplicate revine furnizorului de energie electrică.

Sușinerile recurentului că, instanța de apel a depășit limitele pretențiilor invocate de reclamant, deoarece a dispus doar anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale, însă calculul în mărime de 528878,48 lei, fiind efectuat cu încălcarea pct.93 din Regulamentul ANRE, menționînd că acesta nu-i aplicabil speței, dat fiind faptul că nu este vorba de un consum fraudulos, ci de o înregistrare incompletă a energiei electrice, Completul nu poate reține acestea, deoarece actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale are ca efect generarea unui calculul, iar pct.93 din Regulamentul ANRE, prevede metoda de calculare. Mai mult, încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale, constă în neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a energiei electrice consumate. Astfel, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale indică că a fost dusă înregistrarea parțială a energiei electrice, ceea ce presupune și calcularea consumului de energie electrică conform pct.93 din Regulamentul ANRE.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii cu Capital Străin „Gas

Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Mocanu Valentin ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Mocanu Valentin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan